

EVROPSKÝ PARLAMENT

2009 - 2014

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví

2010/2272(INI)

30. 5. 2011

STANOVISKO

Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví

pro Výbor pro zaměstnanost a sociální věci

Mobilita a začlenění osob se zdravotním postižením a evropská strategie pro pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020
(2010/2272(INI))

Navrhovatelka: Elisabeth Morin-Chartier

PA_NonLeg

NÁVRHY

Výbor pro práva žen a rovnost pohlaví vyzývá Výbor pro zaměstnanost a sociální věci jako příslušný výbor, aby do svého návrhu usnesení začlenil tyto návrhy:

1. zdůrazňuje, že evropská strategie 2010–2020 musí přispět:
 - k sociálnímu začlenění 80 milionů osob se zdravotním postižením v Evropské unii, zejména žen;
 - k usnadnění činnosti osob, které o ně pečují, z nichž většina jsou ženy;
 - ke zvýšení povědomí příslušných subjektů a ke koordinaci jejich akcí, neboť cíle a doporučení byly jasně stanoveny;
 - k boji proti dvojí nebo dokonce vícenásobné diskriminaci, jíž jsou ženy se zdravotním postižením vystaveny vzhledem k výrazné souvislosti mezi zdravotním postižením, pohlavím, zaměstnaností a vzděláním;
 - k vhodnému začlenění osob se zdravotním postižením, které představuje nejen významný krok pro osoby s postižením, ale lze jej vnímat jako obohacení pro celou společnost;
2. zdůrazňuje, že hospodářská krize zapříčinila v některých členských státech EU krácení jejich finančních prostředků určených na pomoc osobám se zdravotním postižením, což negativně postihne potřeby žen pečujících o rodinu v oblasti vzdělávání a v sociální a ekonomické oblasti;
3. lituje, že sdělení Komise o Evropské strategii na pomoc osobám se zdravotním postižením nezahrnuje integrované hledisko rovnosti žen a mužů nebo zvláštní kapitolu o politice pro osoby s postižením na základě pohlaví bez ohledu na skutečnost, že ženy se zdravotním postižením mají často více znevýhodněnou pozici než muži se zdravotním postižením a že jsou častěji obětmi chudoby a sociálního vyloučení; vyzývá Komisi a členské státy, aby hlediska rovnosti žen a mužů braly v úvahu v rámci Evropské strategie na pomoc osobám se zdravotním postižením 2010–2020 a vyzývá členské státy, aby vyvinuly vnitrostátní strategii pro ženy se zdravotním postižením zaměřenou na řadu témat, která pokrývá Úmluva OSN o právech osob se zdravotním postižením, již EU před nedávnem ratifikovala;
4. vyzývá Komisi a členské státy, aby shromáždily podrobné a spolehlivé statistiky o reálné situaci, jíž čelí osoby se zdravotním postižením a která pokrývá dimenzi pohlaví, zdravotního postižení a násilí, s cílem vypracovat výroční zprávy zachycující jejich situaci v různých členských státech a s cílem shromáždit spolehlivé údaje o situaci osob, které o ně pečují;
5. zdůrazňuje, že je nezbytná včasná diagnostika a řešení, která co největšímu počtu osob se zdravotním postižením umožní získat autonomii a inkluzivní vzdělání, zapojit se do profesního života a využívat svých sociálních práv tak, aby se neocitaly ve zranitelných

pozicích ve společnosti a aby nebyly vystavovány vážnému riziku diskriminace, chudoby a sociálního vyloučení;

6. zdůrazňuje, že lidé se zdravotním postižením nejsou homogenní skupinou obyvatelstva a že politiky a akce plánované jejich jménem by měly tento nedostatek homogenity zohlednit a zohlednit skutečnost, že některé skupiny, jako např. ženy se zdravotním postižením, čelí dalším potížím a různým formám diskriminace;
7. zdůrazňuje, že přístup ke zdravotnickým službám je prioritou; konstatuje, že ve většině zemí nepokrývají problémy rovnosti žen a mužů a problémy zdravotního postižení stejné právní předpisy a že se tudíž ženám se zdravotním postižením často dostává zdravotnických služeb, které se zaměřují na ženy obecně nebo na osoby se zdravotním postižením obecně, ale málokdy zohledňují jejich konkrétní potřeby;
8. zdůrazňuje, že nedostatek dostupných kvalitních pečovatelských služeb ve většině zemí Evropské unie a skutečnost, že na poskytování péče se nepodílejí společně ženy i muži, má přímý negativní dopad na schopnost žen podílet se na všech aspektech sociálního, hospodářského, kulturního a politického života;
9. zdůrazňuje potřebu vzdělávat zdravotnické odborníky a učitele v rámci jejich odborné přípravy a upozorňovat rodiče a učitele na všechny typy zdravotního postižení, z nichž některé jsou bez ohledu na jejich výskyt špatně chápány;
10. konstatuje, že o děti se zdravotním postižením často pečují ženy (jejich matky), které odpovídají za potřebné kroky v oblasti zdravotnictví, školství a administrativy, což má negativní vliv na jejich pracovní kariéru; vyzývá členské státy, aby vzaly náležitě na vědomí problémy, se kterými se potýkají rodiče dětí se zdravotním postižením, kteří jsou často nuceni zůstat mimo trh práce, a aby prosazovaly politiku, která takové rodiče podporuje a pomáhá jim; žádá členské státy, aby zavedly flexibilní pracovní úvazky, aby tyto ženy již nebyly vyloučeny z trhu práce;
11. zdůrazňuje, že je třeba podpořit, aby členské státy ve svých systémech sociálního zabezpečení a v době odchodu lidí do důchodu uznávaly zapojení a neplacenou práci osob, většinou žen, pečujících o osoby se zdravotním postižením; zdůrazňuje, že těmto ženám by měla být věnována zvláštní pozornost;
12. konstatuje pokrok, který umožnila sdružení rodičů dětí nebo osob se zdravotním postižením, jejichž činnost často iniciují ženy; žádá, aby se zapojení do těchto sdružení zohlednilo při hodnocení odborné praxe, a vyzývá členské státy, aby si vyměňovaly osvědčené postupy;
13. zdůrazňuje, že vysoký podíl žen mezi osobami staršími 60 let spočívá ve vysokém podílu starších žen se zdravotním postižením, pro které je často rizikovým faktorem chudoba; vybízí proto členské státy, aby rozvíjely dostupnost a zavádění doprovodných opatření pro osoby se zdravotním postižením a pro osoby, které o ně pečují;
14. žádá Komisi, aby zahrnula konkrétní, explicitní hledisko týkající se meziodvětvového charakteru rovnosti žen a mužů a zdravotního postižení do budoucího Evropského aktu přístupnosti a aby zajistila, že se bude týkat veškerých otázek souvisejících s ženami se

zdravotním postižením;

15. zdůrazňuje, že ženy se zdravotním postižením jsou často oběťmi násilí a nejrůznějších forem vykořisťování; vyzývá členské státy, aby zavedly podpůrné mechanismy a přijaly rázná opatření proti všem formám násilí páchaného na zdravotně postižených osobách, zejména ženách, starších lidech a dětech s postižením, které se často stávají oběťmi psychického, fyzického a sexuálního násilí; upozorňuje na to, že téměř 80 % zdravotně postižených žen se stává obětí násilí a že nebezpečí sexuálního násilí je v jejich případě vyšší než v případě jiných žen; vyjadřuje politování nad tím, že právní předpisy EU a vnitrostátní právní předpisy, jejichž cílem je předcházet vykořisťování, násilí a zneužívání, často opomíjejí hledisko zdravotního postižení; doporučuje, aby členské státy vzaly v úvahu rozvoj vnitrostátních strategií související s přístupem ke spravedlnosti a k ochraně před zneužíváním pro ženy se zdravotním postižením; vyzývá Evropský institut pro rovnost žen a mužů, aby vypracoval studie o situaci dívek a žen se zdravotním postižením v souvislosti s násilím;
16. upozorňuje, že ženy se zdravotním postižením mají obtížný přístup k zaměstnání, a doplňuje, že je vhodné je povzbuzovat, aby pokračovaly ve studiu, rozvíjely konkrétní dovednosti pomocí vhodného odborného vzdělávání, účastnily se programů celoživotního učení a využívaly nových informačních a komunikačních technologií, ale zároveň i vybízet podniky k tomu, aby je zaměstnávaly a využívaly přitom pozitivní opatření a odpovídající financování, a vybízet členské státy k přijímání politik týkajících se přístupu k informacím, které se konkrétně týkají různých druhů zdravotního postižení; vyzývá také k urychlenému provádění právních předpisů s cílem podpořit a financovat programy na pomoc začlenění žen se zdravotním postižením do pracovního života, což by podpořilo spolupráci mezi sdruženími, nadacemi, nevládními organizacemi a společnostmi;
17. vyzývá členské státy, aby rozvíjely jak samostatné tak kolektivní formy ubytování, které mají dobrou kvalitu a jsou dostupné všem;
18. zdůrazňuje význam optimálního využívání finančních nástrojů EU, zejména strukturálních fondů, na podporu dostupnosti a nediskriminace pro osoby se zdravotním postižením, zejména se zřetelem k ženám, které často čelí různým druhům diskriminace, a také význam většího zviditelnění možností financování takových opatření v programech po roce 2013;
19. vyzývá členské státy, aby podporovaly kampaně pro zvyšování povědomí o situaci osob se zdravotním postižením, a zvláště žen s postižením;
20. vyzývá k aktivaci evropských finančních prostředků přidělených na komunikační kampaně a na činnosti zaměřené na zvyšování povědomí ve prospěch žen se zdravotním postižením;
21. vyzývá členské státy, aby usnadnily zastoupení žen se zdravotním postižením v rozhodovacím procesu s cílem zajistit, aby byly chráněny jejich zájmy a práva;
22. zdůrazňuje, že by měl být přijat evropský průkaz mobility za účelem snížení překážek volného pohybu osob se zdravotním postižením v Evropě;

23. vyzývá Komisi a členské státy, aby prováděly politiky s cílem napomáhat osobám se zdravotním postižením, zejména ženám a dětem, podporovat jejich autonomii a plné začlenění do společnosti; vyzývá v této souvislosti Komisi, aby podporovala programy výměny osvědčených postupů mezi členskými státy a aby zejména přezkoumala úlohu osobních asistentů pro osoby se zdravotním postižením a způsob, jakým přispívají k usnadnění každodenního života a nezávislosti osob se zdravotním postižením;
24. zdůrazňuje, že v zájmu lepšího začlenění osob se zdravotním postižením je důležité posilovat jejich práva na přístup k veřejné dopravě a také jejich práva jakožto cestujících v letecké dopravě;
25. zdůrazňuje, že ženy se zdravotním postižením mají právo za stejných podmínek sdílet a využívat rychlý rozvoj produktů a služeb vycházejících z nových technologií, neboť jim to umožní podílet se bez překážek na otevřené informační společnosti;
26. zdůrazňuje, že nebezpečí chudoby a nezaměstnanosti je mimořádně závažné, pokud jde o svobodné matky s dětmi se zdravotním postižením;
27. považuje za nezbytné vytvořit rezervu pro zvláštní podpůrná opatření na péči o osoby se zdravotním postižením v nižších příjmových skupinách s cílem zajistit, aby měly stejný přístup k informačním a komunikačním technologiím, a zabránit vytváření nových forem sociálního vyloučení;
28. konstatuje, že cíl strategie EU 2020 v oblasti zaměstnanosti nemůže být splněn bez rozsáhlé účasti žen a že ženy se na něm nemohou úspěšně podílet, pokud nebude dostatečně uznána jejich pečovatelská práce.

VÝSLEDEK KONEČNÉHO HLASOVÁNÍ VE VÝBORU

Datum přijetí	25.5.2011
Výsledek konečného hlasování	+: 29 -: 0 0: 0
Členové přítomní při konečném hlasování	Regina Bastos, Edit Bauer, Emine Bozkurt, Marije Cornelissen, Silvia Costa, Iratxe García Pérez, Livia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Nicole Kiil-Nielsen, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Constance Le Grip, Astrid Lulling, Elisabeth Morin-Chartier, Angelika Niebler, Siiri Oviir, Raül Romeva i Rueda, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Eva-Britt Svensson, Britta Thomsen, Marina Yannakoudakis, Anna Záborská
Náhradník(ci) přítomný(i) při konečném hlasování	Izaskun Bilbao Barandica, Mojca Kleva, Kartika Tamara Liotard, Gesine Meissner, Norica Nicolai, Antigoni Papadopoulou
Náhradník(ci) (čl. 187 odst. 2) přítomný(i) při konečném hlasování	Roger Helmer, Jacek Włosowicz